

Dosarul nr. 2ra-1717/22

2-21075837-01-2ra-07122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – R. Pascari

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Toderici Valeri către ÎCS ”Premier Energy Distribution” SA, cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 noiembrie 2021,

c o n s t a t ă:

La 11 mai 2021, Toderici Valeri a depus cerere de chemare în judecată către ÎCS „Premier Energy Distribution” SA, solicitând anularea ordinului nr. 100 din 05 martie 2021 „Cu privire la desfacerea contractului de muncă”, restabilirea în funcția de montor, deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu 05 martie 2021 și până la data emiterii hotărârii, repararea prejudiciului moral, în mărime de trei salarii medii lunare și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 22 aprilie 2004, a fost angajat în cadrul ÎCS ”Red Union Fenosa” SA în funcția de montor, iar în legătură cu modificarea denumirii angajatorului, relațiile de muncă au continuat în cadrul ÎCS “Premier Energy Distribution” SA.

La 05 martie 2021, ÎCS “Premier Energy Distribution” SA a emis ordinul nr. 100 “Cu privire la desfacerea contractului de muncă”, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere în temeiul art. 86 alin.(1) lit. j) din Codul muncii.

Reclamantul consideră că ordinul cu privire la concediere este ilegal și pasibil anulării, emis cu încălcarea legislației muncii, care reglementează procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare sub forma concedierii angajatului din inițiativa angajatorului.

Astfel, conform art. 208 alin.(1) din Codul muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă, care poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării.

Cu toate acestea, o solicitare de a prezenta explicațiile scrise nu a parvenit din partea angajatorului, ceea ce demonstrează încălcarea procedurii stabilite pentru aplicarea sancțiunii disciplinare și, ca urmare, ilegalitatea ordinului privind concedierea.

Mai mult ca atât, reclamantul a menționat că nu există probe care ar confirma că a săvârșit careva acțiuni contra patrimoniului întreprinderii, iar angajatorul nu a prezentat informații despre patrimoniul care a avut de suferit în urma acțiunilor sale, cantitatea acestuia, care este valoarea acestuia și/sau alte împrejurări.

De asemenea, reclamantul consideră că sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată fără respectarea principiului proporționalității pedepsei cu gravitatea abaterii și circumstanțele săvârșirii acesteia.

Cu referire la abaterea imputată lui, reclamantul a remarcat faptul că după cum reiese din ordinul contestat, la 05 februarie 2020, de către persoanele responsabile din cadrul ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, a fost depistată instalarea neautorizată a unui pilon din beton armat în apropiere de construcțiile auxiliare situate în preajma blocului locativ din str. Xxxxx, xxxxx, xxxxx(domiciliul permanent al reclamantului), iar la 06 februarie 2020, de către comisie a fost depistat un bransament neautorizat, prin intermediul instalației date, de unde se presupune că reclamantul a avut posibilitatea de a utiliza în mod fraudulos energia electrică din rețeaua distribuitorului.

Suplimentar, la 25 februarie 2020, ÎCS "Premier Energy Distribution" SA a depus plângere la ANRE privind tragerea lui Toderici Valeri la răspundere.

Astfel, dat fiind faptul că despre abaterea disciplinară pentru care a fost concediat, angajatorul a cunoscut până la 25 februarie 2020, reclamantul consideră că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare putea fi emis cel târziu la 25 martie 2020.

Cu toate acestea, ordinul a fost emis la 05 martie 2021, adică aproximativ peste un an de la constatarea abaterii, or, potrivit art.209 alin.(2) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare.

Mai mult ca atât, procesul contravențional nu suspendă durata acestui termen, deoarece, conform art.209 alin. (2) din Codul muncii, perioada de 6 luni nu include durata desfășurării procedurii penale.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 noiembrie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de Toderici Valeri către ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 17 noiembrie 2021, Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 noiembrie 2021, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022, s-a respins apelul declarat de Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 noiembrie 2021.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind întemeiată soluția primei instanțe și a remarcat faptul că la emiterea ordinului contestat, ÎCS „Premier Energy Distribution” SA a respectat procedura prealabilă de aplicare, precum și termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, iar materialele acumulate de angajator au demonstrat comiterea de către Toderici Valeri a abaterii disciplinare imputate.

De asemenea, cu referire la termenul în care a fost aplicată sancțiunea disciplinară, instanța de apel a menționat că termenul de o lună prevăzut la art. 209 din Codul muncii, a fost calculat în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. j) din Codul muncii, adică din 15 februarie 2021, când a fost emisă decizia Curții de Apel Chișinău, pe marginea cauzei

contravenționale intentate în privința lui Toderici Valeri.

Cu referire la procedura de oferire a explicațiilor pe marginea faptelor imputate, instanța de apel a menționat că în ziua inițierii anchetei de serviciu, de către apelant au fost oferite explicații, adresate managerului de Distribuție sectorul SUD.

În privința volumului prejudiciului adus patrimoniului unității, Curtea de Apel Chișinău a menționat că la caz acesta nu urmează a fi elucidat suplimentar, urmând a fi reținută doar fapta care a stat la baza emiterii ordinului de sancționare și vinovăția, care de altfel a fost stabilită prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

La 23 noiembrie 2022, Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 noiembrie 2021, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că instanța de apel, nu a apreciat corect și nu a elucidat pe deplin circumstanțele și probele administrate la dosar, nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite.

Suplimentar, recurentul a reiterat argumentele cu privire la faptul că angajatorul nu i-a solicitat explicații scrise și că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost emis cu încălcarea termenului stabilit la art.209 alin.(2) din Codul muncii, precum și că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 01 octombrie 2020, nu a fost constatat cuantumul prejudiciului adus patrimoniului unității.

La 30 decembrie 2022, a fost înregistrată referința ÎCS "Premier Energy Distribution" SA la recursul declarat de Toderici Valeri, prin care s-a solicitat declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Cu referire la prevederile art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022 a fost expediată părților în proces, la 07 octombrie 2022, prin poșta electronică. (f.d. 197)

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, consideră că recursul declarat de Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria, la 23 noiembrie 2022, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători

decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceleor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța inferioară, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Toderici Valeri, prin intermediul avocatului Donica Victoria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas